

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. S.14.0078.N

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, met zetel te 1060 Sint-Gillis,
Victor Hortaplein 11,

eiser,

vertegenwoordigd door mr. Geoffroy de Foestraets, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1000 Brussel, Dalstraat 67, waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

M.W.

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. Willy van Eeckhoutte, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 9051 Gent, Drie Koningenstraat 3, waar de verweerder woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het arbeidshof te Antwerpen, afdeling Hasselt, van 8 januari 2014.

Raadsheer Antoine Lievens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF***Beoordeling****Eerste onderdeel**Derde subonderdeel**Ontvankelijkheid*

1. De beslissing van het arrest dat M.V.V. niet behoorde tot de categorie “*personen die een arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst*” is uitsluitend gesteund op de in het derde subonderdeel bekritiseerde redenen.

2. Anders dan de verweerder aanvoert, volstaat dit subonderdeel om tot cassatie van de bestreden beslissing te kunnen leiden.

De aangevoerde grond van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen.

Gegrontheid

3. Krachtens artikel 2, § 1, 1°, RSZ-wet kan de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit, en na het advies van de Nationale Arbeidsraad te hebben inge-

wonnen, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, de toepassing van deze wet uitbreiden tot de personen die, zonder door een arbeidsovereenkomst te zijn verbonden, tegen loon arbeidsprestaties onder het gezag van een ander persoon verrichten of die een arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst; alsdan wijst de Koning de persoon aan die als werkgever wordt beschouwd.

Krachtens artikel 3, 2°, Uitvoeringsbesluit RSZ-wet, zoals van toepassing tot 30 juni 2003, wordt de toepassing van de wet verruimd tot de schouwspelartiesten zoals de dramatische, lyrische, choreografische en variétéartiesten, alsmede de musici, de orkestleiders, de balletmeesters, de aanvullingsartiesten die tegen betaling van een loon aangeworven worden om op te treden tijdens voorstellingen, repetities, radio- en televisieuitzendingen, film-, plaat- of bandopnamen alsook tot de personen die deze artiesten aanwerven; die bepalingen vinden echter geen toepassing wanneer de artiest ter gelegenheid van familiegebeurtenissen optreedt.

4. De aldus door artikel 3, 2°, Uitvoeringsbesluit RSZ-wet aangewezen schouwspelartiesten worden, indien ze onder de erin bepaalde voorwaarden vallen, geacht personen te zijn die een arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst.

Deze bepaling vereist niet dat wordt aangetoond dat de daarin vermelde schouwspelartiest werkt onder gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst, maar enkel dat hij tegen betaling van een loon werd aangeworven om op te treden tijdens voorstellingen, andere dan familiefeesten.

5. Het arrest dat oordeelt dat M.V.V. niet valt onder de in artikel 2, § 1, 1°, RSZ-wet beoogde categorie van personen die een arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst, op grond dat de eiser niet aangeeft of bewijst in welk opzicht en in welke mate zij arbeid zou hebben verricht in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst, verantwoordt zijn beslissing dat de eiser van de verweerder geen sociale zekerheidsbijdragen kon vorderen op grond van artikel 3, 2°, Uitvoeringsbesluit RSZ-wet niet naar recht.

Het subonderdeel is gegrond.

*Tweede onderdeel**Ontvankelijkheid*

6. De verweerder werpt een grond van niet-ontvankelijkheid van het onderdeel in zijn geheel op: de bestreden beslissing is wettig verantwoord op grond van de niet-aangevochten overweging dat de eiser niet aangeeft of bewijst in welk opzicht en in welke mate M.V.V. arbeid zou hebben verricht in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst, zodat de beide subonderdelen niet tot cassatie kunnen leiden.

7. Voor de periode waarin artikel *1bis* RSZ-wet van toepassing is oordeelt het arrest niet dat de eiser niet aangeeft of bewijst in welk opzicht en in welke mate M.V.V. arbeid zou hebben verricht in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst.

De grond van niet-ontvankelijkheid die op een onjuiste lezing van het arrest berust, moet worden verworpen.

Eerste subonderdeel

8. Krachtens artikel *1bis*, § 1, eerste lid, RSZ-wet, zoals van toepassing van 1 juli 2003 tot 31 december 2013, vindt deze wet eveneens toepassing op de personen die, zonder door een arbeidsovereenkomst te zijn verbonden, tegen betaling van een loon artistieke prestaties leveren of artistieke werken produceren in opdracht van een natuurlijke of rechtspersoon, tenzij de persoon die de artistieke prestaties levert of het artistieke werk produceert, bewijst dat deze artistieke prestaties of werken niet worden geleverd in gelijkaardige socio-economische voorwaarden als die waarin een werknemer zich ten opzichte van zijn werkgever bevindt. Deze bepaling vindt echter geen toepassing wanneer de persoon die de artistieke prestaties levert of het artistieke werk produceert, deze artistieke prestaties levert of dit artistieke werk produceert ter gelegenheid van gebeurtenissen van zijn of haar familie.

9. De door artikel *1bis*, § 1, RSZ-wet aangewezen artiesten worden, indien ze onder de erin bepaalde voorwaarden vallen, geacht werknemers te zijn, tenzij de

persoon die de artistieke prestaties levert of het artistieke werk produceert, bewijst dat deze artistieke prestaties of werken niet worden geleverd in gelijkaardige socio-economische voorwaarden als die waarin een werknemer zich ten opzichte van zijn werkgever bevindt.

Voor de toepassing van deze bepaling dient slechts bewezen te worden dat in opdracht van een natuurlijke of rechtspersoon artistieke prestaties worden geleverd of artistieke werken worden geproduceerd tegen betaling van een loon. Het is niet vereist dat de artistieke prestaties regelmatig worden geleverd met het oogmerk in zijn levensonderhoud te voorzien.

10. In zoverre het arrest oordeelt dat M.V.V. niet op basis van artikel 1*bis* aan de toepassing van de RSZ-wet was onderworpen op grond dat de artistieke prestaties bij wijze van hobby en niet met regelmaat werden geleverd, zij ermee geen winst nastreefde, deze bezigheid niet diende om in haar levensonderhoud te voorzien en de prestaties aldus nooit de grenzen van de liefhebberij hebben overschreden, verantwoordt het zijn beslissing niet naar recht.

Het subonderdeel is gegrond.

Tweede subonderdeel

Ontvankelijkheid

11. De verweerder werpt drie gronden van niet-ontvankelijkheid op:

- de eiser voert schending aan van artikel 1*bis*, zonder vermelding van enige wet;
- door in het subonderdeel zowel aan te voeren dat een loonbegrip geldt dat ruimer is dan het loonbegrip van artikel 2 Loonbeschermingswet als dat het loonbegrip van artikel 2 Loonbeschermingswet geldt, is het subonderdeel dubbelzinnig en bevat het aanvoeringen die onderling tegenstrijdig zijn;
- in zoverre het subonderdeel opkomt tegen de beoordeling dat de vergoeding geen tegenprestatie van arbeid uitmaakte of het Hof verplicht te onderzoeken of dat zo is, komt het op tegen een feitelijke onaantastbare beoordeling of verplicht het het Hof tot een onderzoek van feiten.

12. Het subonderdeel voert de schending aan van onder meer artikel 1*bis* RSZ-wet. De omstandigheid dat verder in dezelfde tekst enkel het artikel en niet de wet wordt herhaald, doet daaraan niet af.

De eerste grond van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen.

13. Het middel voert in werkelijkheid, zonder dubbelzinnigheid noch tegenstrijdigheid, aan dat het arrest onwettig aanneemt dat de uitbetaalde vergoeding geen loon is zowel in de zin van artikel 2 Loonbeschermingswet als in de zin van artikel 1*bis* RSZ-wet.

De tweede grond van niet-ontvankelijkheid moet eveneens worden verworpen.

14. Het subonderdeel verplicht het Hof niet tot een onderzoek van feiten, maar verplicht het Hof na te gaan of het arrest de als geschonden aangewezen wetsbepalingen correct heeft toegepast op de feiten die het vaststelt.

Ook de derde grond van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen.

Gegrondeid

15. Het arrest stelt vast dat de vergoeding van 200 euro die M.V.V. voor een optreden ontving niet uitsluitend een forfaitaire onkostenvergoeding was, maar deels werd toegekend “*als aanmoediging voor haar artistieke prestaties*”, “*om het zangtalent te honoreren*” of “*als waardering voor haar artistiek talent*”.

Met die redenen stelt het arrest vast dat de vergoeding deels werd toegekend als tegenprestatie voor de geleverde artistieke prestaties en derhalve deels loon is in de zin van artikel 2 Loonbeschermingswet en artikel 1*bis* RSZ-wet.

16. In zoverre het arrest oordeelt dat M.V.V. niet op basis van artikel 1*bis* aan de toepassing van de RSZ-wet was onderworpen op grond dat er geen sprake was van een loon omdat de honorering niet bepaalbaar is, geen tegenprestatie van arbeid uitmaakte en niet diende om in haar levensonderhoud te voorzien, verantwoordt het zijn beslissing niet naar recht.

Het subonderdeel is gegrond.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over.

Verwijst de zaak naar het arbeidshof Gent.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samengesteld uit raadsheer Alain Smetryns, als voorzitter, en de raadsheren Koen Mestdagh, Geert Jocqué, Antoine Lievens en Koenraad Moens, en in openbare rechtszitting van 14 september 2015 uitgesproken door raadsheer Alain Smetryns, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri Vanderlinden, met bijstand van griffier Vanessa Van de Sijpe.

V. Van de Sijpe

K. Moens

A. Lievens

G. Jocqué

K. Mestdagh

A. Smetryns